

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רכ"ד ע"ב

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְבוּשֵׁי יָקָר, לְאַתְלָבָשָׁא בֵּיהּ. וּבְהָהוּא לְבוּשָׁא, זָכָאן לְאַתְעֲנָנָא מְעֻנָּגָא דְעֵלְמָא דְאַתִּי, וּבְהָהוּא לְבוּשָׁא, זְמִינִין לְאַחֲזִיָּא וּלְמִיָּקָם. וְכָל אֵינוֹן דְּאִית לָהּ לְבוּשָׁא יְקוּמוֹן, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (איוב לח) וַיִּתְּצֻבוּ כָמוֹ לְבוּשׁ. וְוִי לְאֵינוֹן חֲזִיבֵי עֵלְמָא, דִּיּוֹמִיהוֹן בְּחוּבִיהוֹן (עלמין) חֲסָרִין, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר מִנֵּיהוּ, בְּמָה דְאַתְכַּסְיִין, כִּד יִפְקוֹן מִעֵלְמָא.

תרגום לעברית

שְׁנִינוּ, אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְדִּיקִים, שְׁמִיָּהֶם צְדִיקִים, וְנִשְׁאַרוּ לְעוֹלָם הַבָּא [צדיקים], וְכִנְאֲשֶׁר יוֹצְאִים, כָּלָם מִתְחַבְּרִים וְנַעֲשִׂים לְבוּשֵׁי כְבוֹד לְהַתְלַבֵּשׁ בּוֹ, וּבָאוּתוֹ לְבוּשׁ זֻכִּים לְהַתְעַנֵּג מִעֵנֵג הָעוֹלָם הַבָּא, וּבָאוּתוֹ לְבוּשׁ עֲתִידִים לָקוּם לְתַחֲיָה, וְכָל אוֹתָם שְׂיֵשׁ לָהֶם לְבוּשׁ יְקוּמוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (איוב לח) וַיִּתְּצֻבוּ כָמוֹ לְבוּשׁ. אוֹי לְאוֹתָם רְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם שְׁמִיָּהֶם בְּחֻטְאֵיהֶם [עולמות] חֲסָרִים, וְלֹא נִשְׁאַר מֵהֶם בְּמָה שְׂיִתְכַּסּוּ כְּשִׁיֻּצְאוּ מִן הָעוֹלָם.

תאנא, כל אינון זכאין, דזכו לאתלבשא בלבוש יקר ביומיהון, מתעטרן בההוא עלמא (ס'א גולמא), מעטורי דמתעטרי בהו אבהון, מההוא נחל דנגיד ונפיק לגנתא דעדן. הדיא הוא דכתיב, (ישעיה מח) ונחה ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך וגו'. ואינון חייבי עלמא, דלא זכו לאתלבשא בלבושא דיומיהון, עלייהו כתיב, (ירמיה יז) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר.

תרגום לעברית

שנינו, כל אותם צדיקים שזכו להתלבש בלבוש כבוד בימיהם, מתעטרים באותו עולם [לבוש] מהעטורים שבהם מתעטרים האבות, מאותו נחל שיוצא ושופע לגן עדן. זהו שכתוב ונחה ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך וגו'. ואותם רשעי העולם שלא זכו להתלבש בלבוש של ימיהם, עליהם כתוב (ירמיה יז) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר.

טקסט הזוהר

אמר רבי יצחק, זכאה חולקיה דיעקב, דרחצנו יתיר הוה ליה, דכתיב ושכבתי עם אבותי. דאזכי בהו ולא באחרא. דאזכי בהו, לאתלבשא ביומין דיליה, וביומין דלהון.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, אשרי חלקו של יעקב שבטחון יתר היה לו, שכתוב ושכבתי עם אבותי, שאזכה בהם ולא באחר. שאזכה בהם להתלבש בימים שלו ובמים שלהם.

טקסט הזוהר

רבי יהודה אמר, כתיב, (בראשית כז) וירח את ריח בגדיו ויברכהו. בגדיו. בגדי עשו מבעי ליה. דהא לאו דידיה הוו, אלא דעשו הוו הנהו בגדים. דכתיב, (בראשית כז) ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות, בגדי עשו כתיב (הכא), והכא ריח בגדיו, דיעקב משמע.

רבי יהודה אָמר, כָּתוּב (בראשית כז) וַיֵּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ. בְּגָדָיו? בְּגָדֵי עֶשָׂו הָיָה צָרִיךְ לְכַתֵּב, שֶׁהָרִי לֹא הָיוּ שָׁלוֹ, אֲלֵא שֶׁל עֶשָׂו הָיוּ בְּגָדִים אֵלּוּ, שֶׁכָּתוּב (שם) וַתִּקַּח רַבֵּקָה אֶת בְּגָדֵי עֶשָׂו בְּנֵה הַגָּדֹל הַחֲמֻדָּה? בְּגָדֵי עֶשָׂו כָּתוּב [כאן], וְכֵאן רֵיחַ בְּגָדָיו, שֶׁל יַעֲקֹב מִשְׁמַע.

טקסט הזהור

אֲלֵא, הָכִי אוֹקִימָנָא, וַיֵּרַח, כְּלוּמַר, אֶסְתַּכַּל לְהֵלֵאָה, וַאֲרַח רֵיחָא דְלְבוּשׁוֹי דִּהְהוּא עֲלֵמָא, כְּדִין בְּרַכִּיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב, רָאָה רֵיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה, דָּא הוּא חֲקֵל דִּתְפוּחִין קַדִּישִׁין. אָמַר, הוֹאִיל וְזָכִיתָ בְּאִינוֹן לְבוּשֵׁי יָקָר, וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם. מֵאִי מִשְׁמַע, בְּגִין דְּבִהְהוּא חֲקֵל דִּתְפוּחִין קַדִּישִׁין, נָטִיל (ס'א נטִיף) טֵלָא כָּל יוֹמָא, מִהְהוּא אַתְר דְּאִקְרִי שָׁמַיִם, דְּכְתִיב מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

תרגום לעברית

אֲלֵא כֹךְ בְּאַרְנוֹ, וַיֵּרַח, כְּלוּמַר שֶׁהִסְתַּכַּל הֵלֵאָה, וְהָרִיחַ אֶת רֵיחַ לְבוּשׁוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם וְאִזְּ בְּרַכּוֹ, וְעַל זֶה כָּתוּב רָאָה רֵיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה, זֶהוּ שְׂדֵה הַתְּפוּחִים הַקְּדוּשִׁים. וְאָמַר, הוֹאִיל וְזָכִיתָ בְּאוֹתָם לְבוּשֵׁי כְבוֹד - וַיִּתֵּן לָהּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם. מַה מִּשְׁמִיעַ? מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ שְׂדֵה תְּפוּחִים קְדוּשִׁים נוֹטֵל טַל כָּל יוֹם מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, שֶׁכָּתוּב מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּכֹלֵא בְּרַכִּיָּה, מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ. מֵאִי טַעֲמָא, בְּגִין דְּוַיֵּרַח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו. בְּגָדָיו מִמָּשׁ, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא. תֵּנָא, אֵלֶּה וְחֲמֵשׁ מְאָה רֵיחִין, סִלְקִין בְּכָל יוֹמָא מִזֵּן עֵדוֹן, דְּמִתְבַּסְמִי בְּהוּ אִינוֹן לְבוּשִׁין דִּיקָר דִּהְהוּא עֲלֵמָא, דְּמִתְעַטְרָן מִן יוֹמוֹי דְּבֵר נָשׁ.

אמר רבי יוסי, בַּרְךָ אוֹתוֹ בְּכָל - מַטֵּל הַשָּׁמַיִם וּמַשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁוִירָח אֶת רֵיחַ בְּגָדָיו, בְּגָדָיו מִמָּשׁ, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ. שְׁנִינוּ, אֵלֶּיךָ וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת רִיחוֹת עוֹלָיִם בְּכָל יוֹם מִגֵּן עֵדֶן, שֶׁבָּהֶם מִתְבַּשְּׂמִים אוֹתָם לְבוּשֵׁי כְבוֹד שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם שְׁמַתְעֲטָרִים מִיָּמִיו שֶׁל בֶּן אָדָם.

טקסט הזהור

אמר רבי יהודה, כַּמָּה לְבוּשֵׁינִי אֵינִיו. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, טוֹרִי (ויקרא ע"א ע"ב) דַּעֲלָמָא, עַל דָּא פְּלִיגוּ. אֲבָל תִּלְתָּא אֵינִיו. חַד דְּמִתְלַבְּשֵׁי בְּהֵוָה לְבוּשָׁא, רוּחָא דְּבִגְנָתָא דַּעֲדָן דְּאַרְעָא. וְחַד יִקְרָא מַכְלָא, דְּמִתְלַבְּשָׁא בֵּיהּ נִשְׁמַתָּא בְּגוֹ צְרוּרָא דְּחַיִּי, בֵּין פּוֹרְפִּירָא דְּמִלְכָּא. וְחַד לְבוּשָׁא דְּלִבְר, דְּקָאִים וְלֹא קָאִים, אֶתְחַזִּי וְלֹא אֶתְחַזִּי. בְּהֵאִי מִתְלַבְּשָׁא בֵּיהּ נִפְשָׁא, וְאַזְלָא וְשָׂטָא בַּעֲלָמָא.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, כַּמָּה לְבוּשֵׁים הֵם? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַהָרִים שֶׁל הָעוֹלָם, עַל זֶה נִחְלָקוּ, אֲבָל שְׁלֹשָׁה הֵם: אֶחָד שְׁמַתְלַבְּשֵׁים בְּאוֹתוֹ הַלְבוּשׁ, הָרוּחַ שֶׁבִּגְן עֵדֶן שֶׁבִּאֲרָץ. וְאַחַד נִכְבֵּד מִהַכֹּל, שְׁמַתְלַבְּשֵׁת בּוֹ הַנִּשְׁמָה בְּתוֹךְ צְרוּר הַחַיִּים בֵּין אֲדָרַת הַמֶּלֶךְ. וְאַחַד לְבוּשׁ שֶׁל בַּחוּץ, שְׁעוּמָד וְלֹא עוּמָד, נִרְאָה וְלֹא נִרְאָה, בְּזֶה מִתְלַבְּשֵׁת הַנֶּפֶשׁ וְהוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטֶת בָּעוֹלָם.

טקסט הזהור

וּבְכָל רֵישׁ יָרֵחִי (שְׁתָּא) וְשַׁבָּתָא, אֲזִלַּת וְאַתְקַשְׁרַת בְּרוּחָא דְּבִגְנָתָא דַּעֲדָן דְּאַרְעָא, דְּקִיִּימָא בֵּין פֶּרְגָּוּדָא יִקְרָא, וּמִנִּיהּ אוֹלִיף וְיָדַע מָה דִּידַע, וְשֵׁט וְאוֹדַע לִיהּ בַּעֲלָמָא.

תרגום לעברית

וּבְכָל רֵאשׁ חֹדֶשׁ [שְׁנָה] וְשַׁבָּת הוֹלֶכֶת וְנִקְשְׁרַת בְּרוּחַ שֶׁבִּגְן עֵדֶן שֶׁבִּאֲרָץ שְׁעוּמָדָת בֵּין פֶּרְגָּוּד נִכְבֵּד, וּמִמֶּנּוּ לוֹמֵד וְיוֹדַע מָה שִׁיּוֹדַע, וּמְשׁוֹטֵט וּמוֹדִיעַ אוֹתוֹ בָּעוֹלָם.

תנא, בתרין קשורין אתקשר נפשא, בכל ריש ירחא ושבתא, בקשורא דרוחא, די בין ריחי בוסמין דבגנתא דעדן דארעא, ומתמן אזיל ושאט, ואתקשר עם רוחא בנשמתא דצורא בצורא דחיי, ומתרויא ומתזנת מאינן זיוין יקרין, דהאי סטרא, ודהאי סטרא. הדיא הוא דכתיב, ונחה ה' תמיד, תמיד דייקא.

תרגום לעברית

למדנו, בשני קשרים נקשרת הנפש בכל ראש חדש ושבת, בקשר של הרוח שבין ריחות הבשמים שבגן עדן שבארץ, ומשם הולך ומשוטט, ונקשר עם הרוח בנשמה שצורה בצור החיים, ונרית ונזנית מאותו זיו הנכבד של צד זה ושל צד זה. זהו שכתוב ונחה ה' תמיד, תמיד דוקא.

טקסט הזוהר

והשביע בצחצחות נפשך. מהו בצחצחות. אלא צחותא חד, כד אתקשר ברוחא דבגנתא דלתתא, צחותא דלגו מן צחותא, כד מתקשר בנשמתא דלעילא, בצורא דחיי, והיינו בצח חד, צחות תרין, דאינון לעילא לעילא, ביקירו דנשמתא ודאי, כלומר צחצחות, מאן ירית דא, נפשך. נפשך ממש. זכאה חולקהון דצדיקיא.

תרגום לעברית

והשביע בצחצחות נפשך. מה זה בצחצחות? אלא צחות אחת, כשנקשרת עם הרוח שבגן שלמטה, צחות שלפנים מן הצחות, כשנקשרים בנשמה שלמעלה בצור החיים. והינו בצח - אחד, צחות - שנים, שהם למעלה למעלה, בכבוד הנשמה ודאי. כלומר, צחצחות, מי יורש את את זה? נפשך, נפשך ממש. אשרי חלקם של הצדיקים.

אמר רבי שמעון, כד אנא בין אינון חבריאי דכבול, מתכנשי גבאי, ואולפי מלי
באתגלייא, ואינון עיילי לון בגושפנקא דפרזלא תקיפא, סתימא מכל סטריין. כמה
זמנין אוליפנא לון ארחוי דגנתא דמלכא, ארחוי דמלכא. (נ' א כמה זמנין אמינא לון
ארחוי דאורייתא דמלכא קדישא ואורחין עלאין).

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, כשאני בין אותם החברים מבבול, מתכנסים אלי, ולומדים דברים
בנגלה, והם מכניסים אותם בחותם ברזל חזק, סתום מכל הצדדים. כמה פעמים למדתי
אותם דרכי גנת המלך, דרכי המלך. [כמה פעמים אמרתי להם דרכי התורה של המלך
הקדוש ודרכים עליונים],

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רכ"ה ע"א) ♦

טקסט הזוהר

כמה זמנין אוליפנא לון כל אנון דרגין דצדיקיא דבההוא עלמא, וכלהו מסתפי למימר

תרגום לעברית

כמה פעמים למדתי אותם כל אותן דרגות הצדיקים שבאותו עולם, וכלם פוחדים לומר
דברים הללו, אלא לומדים בגמגום, משום כך נקראים כבדי לשון, כמו אותו כבד לשון
שמגמגם בפיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.